

Szerkesztői üzenetek

Nemsokára elcsendesednek az eddig gyermekzsivajtól hangos iskolatermek s ráborul az iskolára nyári nagy vakáció csendes nyugalma. Kifáradt már tanító, gyermek, mindkettőt egyaránt ráér az erőgyűjtés ideje, a pihenés, ami minden jól végzett munkát követni szokott. A gyermekek learatták vetésük gazdag eredményét, a tanító átadta nekik tíz hónapi munkájának minden küzdelmét, fáradságát. Csodálatos dolog a nevelés. Egy ember, a lelkes ember széthinti lelke virágait, legszebb, legnemesebb tulajdonságait s az megsokszorozódik tanítványai lelkében. Milyen csodálatos erőugárzó a nevelői lélek! Önmagát adja tíz hónapon át, de nem lesz szegényebb általa, hanem ott látja önmagát megszázsorozva tanítványaiban, azok lelkes szemében, értelmes, okos tekintetében! Hát nem érdemes dolgozni, nem volt hiábavaló ez a tíz hónapi fáradság, egész embert követelő munka — hiszen busás aratást eredményezett! A jó Isten megszorította a munka áldását, mint azt a bizonyos öt kenyeret és két halat. És jól van ez így: ez a nevelő örök hivatása.

A tíz hónapi kemény és testet-lelket kívánó nagy munka után most mi is elhallgatunk két hónapra, de mielőtt elbucsuznánk e kis időre, tiszta szívvvel kívánjuk minden olvasónknak, hogy e pihenő időt boldog pihenéssel, hasznos erőgyűjtéssel használják fel, legyen ez a pihenést jelentő vakáció nagy regenerátor, amely a tíz havi munkában elszórt energiát újra hatóképessé, újra aktívá tegye a lelkekben, hogy megszólalva újra az iskolacsengők, ott találjon mindnyájunkat az új munka, az új iskolai és a munkahelyen: a gyermekek között, a magyar jövő virágoskertjében megújult lélekkel, de a régi célokkal és eszközökkel!

Kedves olvasóinknak ezuton kívánunk kellemes nyári vakációt!

Legközelebbi számunk augusztus hó 20-án jelenik meg.

